

Niedziela, 22 października 2023 r.

XXIX Niedziela Zwykła - Rok A

Światowy Dzień Misyjny 2023

Jan Paweł II, papież

Iz 45:1,4-6; Ps 95; 1 Tes 1:1-5b; Mt 22:15-21

Wprowadzenie do liturgii

Drodzy bracia i siostry, w dzisiejszą niedzielę obchodzimy Światowy Dzień Misyjny. Sakrament, którym się karmimy, jest źródłem łaski i daje nam siłę, by żyć w pełni jako uczniowie-misjonarze. My również, w naszym codziennym życiu, jesteśmy wezwani do wyrażania piękna i żywego świadectwa, szczególnie poprzez troskę o najślabszych, zepchniętych na margines i odrzuconych, dając Bogu właściwe miejsce, na jakie zasługuje.

Prosimy Pana o przebaczenie za całą naszą niewierność i oziębłość w świadectwie naszej wiary.

Homilia

W 1926 r. Towarzystwo Rozkrzewiania Wiary zaproponowało papieżowi Piusowi XI ustanowienie dorocznego dnia na rzecz działalności misyjnej Kościoła powszechnego. Prośba została przyjęta i zdecydowano, że powinien on odbywać się w każdą przedostatnią niedzielę października: w ten sposób rozpoczęły się coroczne obchody Światowego Dnia Misyjnego. Jego celem jest wzbudzenie zaangażowania misyjnego w każdej ochrzczonej osobie, wzbudzenie pragnienia animacji i współpracy misyjnej. Cel ten można osiągnąć na dwa sposoby.

Po pierwsze, pamiętając, że na krańcach ziemi, w młodych i ubogich wspólnotach Kościoła, żyją nasi bracia i siostry, którzy bez naszej pomocy nie mogą sami poradzić sobie z brakiem kapłanów, kaplic, kościołów, chorobami i analfabetyzmem. Wśród nich, "na pierwszej linii", służą tysiące misjonarzy, którym my, jako "misjonarze z tyłu", musimy zaoferować pomoc duchową i materialną, ponieważ oni "walczą o Ewangelię" także w naszym imieniu. Święty Paweł przypomina nam dzisiaj, że głoszenie Ewangelii nie dokonuje się jedynie dzięki ludzkiej sile, ale przede wszystkim dzięki mocy Ducha Świętego. Ci, którzy niosą Chrystusa, potrzebują Jego siły i prowadzenia. Misjonarzami są dzisiejsi uczniowie z Emaus, którzy po rozpoznaniu zmartwychwstałego Chrystusa przy łamaniu chleba, wstają od stołu i biegną głosić Dobrą Nowinę swoim braciom i siostram pozostawionym w mieście.

Po drugie, Światowy Dzień Misyjny jest okazją do odnowienia naszego chrzcielnego powołania do bycia uczniami-misjonarzami, do bycia tymi, którzy słuchają Chrystusa, a następnie świadczą o Nim, gdziekolwiek Bóg ich umieści, tu i teraz. Nie jest to łatwe w dzisiejszym świecie. W czasach Jezusa On sam był poddawany próbie pytań: czy ważniejsze jest prawo świeckie, czy wiara Izraela? Czy trzeba było płacić podatki Cesarzowi, aby uznać go za autorytet, czy nie? Jezus nie odpowiada wprost i najpierw prosi o monetę. W ten sposób pokazuje, że nie ma pieniędzy od wroga ciemności, które jego oskarżyciele chciwie trzymają w kieszeniach. Kontynuując, wypowiada słynne zdanie: "*Oddajcie Cesarzowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga*". Dlatego dla nas, chrześcijan, problemem nie jest to, że musimy trzymać się z dala od świata, ale musimy zrobić najtrudniejszą rzecz: być w świecie, ale nie być ze świata, być w świecie, ale być z Boga, należeć do Niego, być Mu posłusznym. Jest to problem własności: czyj jestem? Do kogo należę? Komu lub czemu oddałem swoje serce? Nie chodzi o to, by być poza kontekstem Cezara, poza światem, ale by nadal być Bożym w świecie! A Pan podtrzymuje tę naszą misję poprzez pokarm swoich sakramentów, przyjmowanych w Jego Kościele.

Refleksja nad misyjną naturą Kościoła, nad potrzebą wspierania wysiłków misyjnych wspólnoty chrześcijańskiej, jest pomocna w przypominaniu nam, że chociaż jesteśmy w świecie, nie jesteśmy własnością świata. Nawet dzisiaj jest wielu, którzy rzucają wyzwanie nam, uczniom Jezusa, i pytają nas: "Copochodzi od Boga, a co nie? Gdzie jest Bóg wśród cierpienia świata?". Jednak uczeń-misjonarz, wpatrując się w swojego Zbawiciela, pamięta, że tylko Bóg jest Panem. To On podtrzymuje i chroni nie tylko swoich naśladowców, ale wszystkich, nawet tych, którzy Go jeszcze nie znają.

Pamiętajmy, że Kościół Chrystusowy nie ogranicza się do naszej parafii czy kraju. Zadbajmy o to, by nasi bracia i siostry na krańcach świata mogli cieszyć się łaską wiary. Zawsze wspierajmy ich naszymi modlitwami i ofiarami.

Modlitwa wiernych

Kapłan: Bracia i siostry, każda modlitwa powszechna, jest naszą pierwszą posługą misyjną. Niech Bóg Ojciec pomnoży znaki swego wiernego miłosierdzia, prowadząc wszystkie stworzenia do zbawienia.

Za każdym wezwaniem powtarzamy: *Przyjdź Królestwo Twoje, Panie.*

1. Za Kościół katolicki: aby zawsze odczuwał potrzebę misji wobec narodów i inwestował najlepsze siły działania ewangelizacyjne.
2. Za misjonarzy, którzy niosą dar Ewangelii do dalekich krajów i kultur: niech będą wspierani wszelkimi sposobami przez społeczności, z których wyjeżdżają i byli doceniani po powrocie.
3. Za ludzi młodych: niech przykład misjonarzy męczenników wzbudzi w nich entuzjazm i przekona ich do całkowitego poświęcenia się wielkiej sprawie ewangelizacji, na drogach wierności Chrystusowi.
4. Za rządzących: szanując uzasadnione aspiracje narodów, aby zobowiązali się do przezwyciężenia przyczyn konfliktów etnicznych i społecznych oraz do zagwarantowania wolności religijnej.
5. Za naszych parafian: poprzez ukazanie działalności duszpasterskiej i szerokiej perspektywy misyjnej, mogła docierać z głoszeniem Chrystusa; drogi, prawdy i życia, do ludzi poszukujących i zagubionych.

Kapłan: Panie, nasz Boże, który cieszysz się swoimi stworzeniami i podtrzymujesz je mocą swojego Ducha, przynieś ubogim chleb z ziemi i sprawiedliwość z hojności prawego serca, aby pokorni nabrali odwagi i aby Twoje zbawienie objawiło się wśród narodów. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

Ogłoszenie przed ofertorium

Ofiary zebrane podczas dzisiejszych Mszy św. zostaną przesłane za pośrednictwem Kurii Diecezjalnej do Papieskich Dzieł Misyjnych jako konkretna forma solidarności z młodymi Kościołami i zostaną przeznaczone na rozwój tych młodych wspólnot chrześcijańskich. Jesteśmy wdzięczni za waszą hojność.